

RijksakademieOPEN 2011: Min Oh

Gepubliceerd op: 26 november 2011

Het geluid van zachte voetstappen op harde plavuizen, getik van een typemachine en van breekbaar porselein dat zachtjes elkaar raakt, doet je nieuwsgierig het doek voor de ingang van Min Oh's studio optillen. De geluiden die ritmisch dichterbij kwamen bij het doorlopen van de gang worden hard wanneer je de ruimte binnentreedt. [_Q](#)

De studio is gevuld met vijf geluidsboxen en een projectie van haar film *Daughter*. Waar je ook plaatsneemt in haar studio; je bent omringt door de geluiden die je bijna het beeld intrekken en je deelgenoot maken van hetgeen zich in de film voltrekt. Op het bordje buiten de studio wordt Min Oh omschreven als een verhalenverteller die sprookjes met een verontrustende ondertoon vertaalt in korte films en installaties. De film is inderdaad sprookjesachtig en toont een klein blond meisje dat een huis verkent in een romantisch wit jurkje. Het doet een beetje denken aan *Alice in Wonderland* van Lewis Carroll.

In plaats van verontrustend is het verhaal dromerig, surrealistisch. Het verhaal wekt nieuwsgierigheid: wat doet dat meisje alleen in dat grote huis? Is ze bang, alleen, vrolijk? De film toont alledaags kinderspel. Het meisje knipt en plakt, hinkelt door de ruimte, trekt kasten en deuren open en speelt met de objecten die ze tegenkomt. Het oogt naïef en lichtvoetig, al klinkt er in de geluidsopnames iets dringends door. Niet

verontrustend, maar meer alsof het verhaal haar climax snel zal bereiken, dat de kopjes zullen breken, of dat het meisje valt.

Bekijk de film van Min Oh dit weekend tijdens de RijksakademieOPEN. Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Sarphatistraat 470 in Amsterdam.

